

повѣрване въ нея и въ всички Божии думи, само тогава щѣхме да видимъ, какъвъ прѣвратъ може да произведе тя. Най-малкото което можеше да произведе, то е, че доколкото е възможно, щѣше да се прояви въ насъ разумния животъ. Ако повѣрваме на това, ще видимъ, че нашитѣ очи ще се отворятъ и всичко това, което ние считаме мъртво — дървета, камъни — всичко това ще проговори. Казвахъ на Христа: „Кажи на своитѣ ученици да млъкнатъ!“ Какво имъ отговори Христосъ? — Ако азъ кажа на тѣхъ да млъкнатъ, тия камъни ще проговорятъ. Да, камънитѣ ще проговорятъ. Това не е само символи, това е една философия, това е единъ великъ Божественъ животъ. Питамъ ви: възможно ли е всрѣдъ всичко това, въ което живѣемъ и се движимъ, ние хората на 20 вѣкъ, да продължаваме да живѣемъ въ невѣрие, въ грѣхъ, въ неправда, въ безлюбие, въ това вѣчно съмнѣние, което внася отрова въ живота ни? Всичко това наука ли е? Всичко това култура ли е? Азъ бихъ желалъ бѣдешитѣ писатели, като взематъ перото си да пишатъ, отъ него да излиза пламъкъ. Азъ бихъ желалъ оаѣзи отъ васъ, които ми говорятъ, пламъкъ да излиза отъ устата и отъ езицитѣ имъ. Гледамъ, нѣкои отъ васъ като ми говорятъ, отъ устата имъ излиза черна свѣтлина. Казвамъ: стой настрана! Духай повече, за да се усили горението, та отъ устата ти да излиза пламъкъ! Нѣкой като ми говори, казва: чакай малко да го смотоява. Казвамъ: какво ще ме смотоявашъ? Кажй си опитноститѣ искрено, кажи ми нѣщо разумно! Чудни сж хората! Дойде нѣкой при мене, гледамъ го тѣжно, скръбно му е